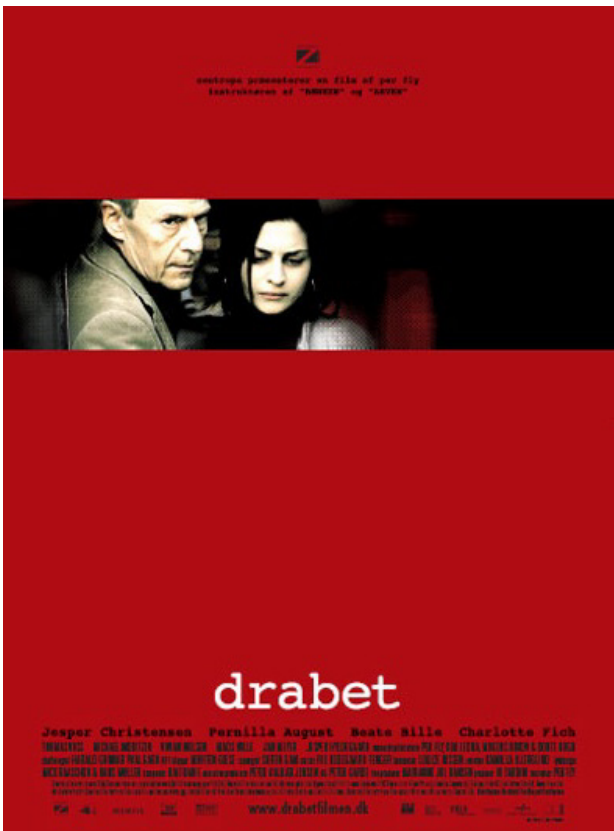

Drabet

Drabet, der blev væk Af Lasse Rasmussen

De fleste anmeldere har været særdeles positivt stemt over for Per Flys nye film "Drabet" - sidste del af en såkaldt trilogi, hvor "Bænken" (2000) og "Arven" (2003) er de to første film. "Drabet" rejser da rigtignok nogle interessante problemstillinger, specielt med hensyn til det moralske ansvar og den moralske skyld. Men når det er sagt, synes jeg, dens politiske sympatier og personkonflikt er klicheer fra de 'gode gamle' 68'ere: Den midaldrende mands forhold til den unge pige, opløsningen af det tomme ægteskab, politivold, rektoren, der fyrer ham...

Det er gennemtyggede klicheer - tilsat sortsyn. Ingen af personerne i denne film eller i Flys trilogi overhovedet er lykkelige.

Samtidig er trilogiens opdeling i klasser tvivlsom: Underklassen i "Bænken" er de udstødte på torvet. Hvorfor de er udstødte, får man ikke meget at vide om, ligesom der ikke synes at være løsninger på elendigheden. Værst står det dog til i "Arven". Her er overklassen de kapitalistiske arvinger til produktionsmidlerne, repræsenteret ved den gammeldags sværindustri. Det er en forældet marxistisk kliché. Den tunge sværindustri eksisterer dårligt nok i dag. Værfterne er lukkede og Stålvalseværket, som vel mest ligner det, hovedpersonen arver, kører på nedsat kraft. For slet ikke at tale om de psykologiske postulater i filmens person-karakteristikker...

I "Drabet" er vi nået til den såkaldte middelklasse, men er middelklassen virkelig det intellektuelle, venstresnoede borgerskab, eller ville det være bedre repræsenteret ved en skolelærer, sygeplejerske eller en håndværker, der økonomisk og samfundsmæssigt klarer sig ganske godt, men som efter alt at dømme slet ikke støtter en 68'er marxisme som Carstens? "Drabets" hovedperson repræsenterer mere intellektuel elite end egentlig middelklasse. Det er borgerskabets diskrete charme 30 til 40 år senere. Venstrefløjens synspunkter hyldes fortsat som de rigtige, blot man holder sig fra volden. Den skematiske marxistiske opdeling i klasser trives fortsat i bedste velgående, selv om de måske ude i samfundet er ved at uddø sammen med de sidste rester af 68'erne.

Samtidig kan man spørge, hvad man egentlig skal med klasseopdelingen. Alle tre film handler om det samme, den midaldrende mands problemer med at acceptere, at ungdommens idealer og forestillinger smuldrer, at livet ikke har budt på det, man håbede på. Hvorfor der skal bruges tre klasser på det, er svært at se, når man ikke bruger den opdeling til noget.

Man ville have nydt at sidde på biografens bænk, hvis Fly havde begået drab på den marxistiske arv og de filmiske klicheer, men sådan skulle det ikke være.

Filmfakta

Danmark 2005 - Instr.: Per Fly - Manus: Per Fly, Dorte Høeg, Kim Leona, Mogens Rukov - Medv.: Jesper Christensen (Carsten), Pernilla August (Nina), Beate Bille (Pil), Charlotte Fich (Lisbeth), Michael Moritzen (Povl), Thomas Voss (Tobias), Julie Ølgaard (Lærke), Vivian Nielsen (Kriminalassistent), Jesper Hyldegaard (fængselspræst) - 100 min. - Dansk biografpremiere 26. august 2005 - Pressebilleder/Udlejning: Nordisk Film - Tilladt for børn over 15 år.

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5507&area=3>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2053>